

Phẩm 16: TUNG RẢI HOA CÚNG DƯỜNG

Từ thế giới Thiện thành trải qua trong khoảng hằng hà sa các quốc độ, có thế giới tên là Phổ đức thành tựu, Đức Phật ở thế giới ấy hiệu là Nhất Thiết Duyên Trung Tự Tại Hiện Phật Tướng, hiện tại đang vì Đại Bồ-tát Quán Phật Định Thiện Căn Trang Nghiêm thọ ký đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Bấy giờ Bồ-tát Quán Phật Định Thiện Căn Trang Nghiêm trông thấy ánh sáng tỏa chiếu khắp cùng nghe âm thanh lớn vang động, liền thưa với Đức Phật Nhất Thiết Duyên Trung Tự Tại Hiện Phật Tướng:

–Kính bạch Thế Tôn! Ánh sáng và âm thanh ấy là do Đức Phật nào rạo ra vậy?

Đức Phật đáp:

–Này thiện nam! Về phương Tây cách xa cõi này trải qua một vạn hai ngàn a-tăng-kỳ cõi có thế giới tên là Ta-bà, Đức Phật ở thế giới ấy hiệu là Thích-ca Văn, hiện tại đang vì các vị Bồ-tát thuyết giảng về tạng kinh Bồ-tát nhằm dứt trừ mọi mối nghi của chúng sinh, khiến họ được hoan hỷ. Đó chính là vị Phật đã tạo ra ánh sáng và âm thanh kia.

Bấy giờ Bồ-tát Quán Phật Định Thiện Căn Trang Nghiêm tay cầm nhiều hoa, từ xa tung rải về thế giới Ta-bà ấy. Do diệu lực từ nhân duyên của bản nguyện, nên đối với các quốc độ không hề có sự ngăn ngại, những hoa được tung rải ấy đã bay thẳng đến thế giới Ta-bà, tới thành Vương xá, rồi tới nơi vườn Trúc. Lúc này bốn chúng trong hội lớn đều lấy làm lạ, cho là điều chưa từng có. Những đóa hoa sen ấy xoay quanh chỗ Phật ngồi ba vòng rồi dừng lại nơi phía trước Đức Phật, mỗi đóa hoa đều nói bài kệ nhằm tán dương Đức Như Lai cùng chúng Bồ-tát rằng:

*Trí tuệ lớn Thế Tôn vô biên
Tự nhiên giác ngộ vô lượng pháp
Thị hiện mọi thần thông không ngại
Tỏa chiếu khắp mười phương thế giới
Trí tuệ lớn, sáng, chut Bồ-tát
Khéo nêu hỏi–đáp vô sở úy
Xa nghe tên Phật muốn cúng dường
Dùng lực thần thông cùng tập hợp
Đều là Nhất Sinh nối dòng pháp
Dũng mãnh, bền chắc rất trang nghiêm.
Tên tuổi vang xa khắp mười phương
Đều vân tập đến cõi Ta-bà
Nên vì chúng sinh khởi tâm lớn
Phát tâm Vô sở úy trang nghiêm
Chúng con nay xin hỏi Thế Tôn
Do đâu chúng đắc đạo Vô thượng?
Làm sao tu tập các pháp Phật
Diệt trừ quân ma thành Phật đạo?
Bấy giờ Thế Tôn Thích-ca Văn
Nói với đám hóa hoa hậu lai
Chúng hoa thấy thân Phật khó sánh
Lại được nghe từ kim khẩu Phật*

Bèn phát tâm tùy hỷ vui mừng
Cung kính lễ Phật đứng một bên
Liên ở nơi ấy hốt nhiên mất
Chúng hội thấy vậy đều nghi sợ:
Đó là người nào? Từ đâu tới?
Hỏi Thế Tôn xong liền chẳng hiện
Bấy giờ bốn chúng kính uy nhan
Không dám hỏi Phật giải chỗ ngờ.
Phật liền hóa làm một Tỳ-kheo
Dáng như A-nan, nêu lời hỏi:
“Ấy là người nào hỏi Thế Tôn
Đã xin hỏi xong liền biến mất
Kính mong Thế Tôn dứt mọi nghi
Việc ấy do đâu, vì có gì?”
Phật dạy: “Hoa ấy từ phương Đông
Trải qua vô số thế giới đến
Người xem: rất trang nghiêm, dũng mãnh
Thần thông Bồ-tát đã tạo nên
Bồ-tát ấy từ gốc hành đạo
Phát tâm trang nghiêm lớn như thế
Vì vậy có người cầu Phật đạo
Nếu luôn nhớ nghĩ đạt bất thoái
Nếu làm sẽ khiến cho người thấy
Liên được vui cùng các pháp lành
Lìa mọi biếng trễ, chuyên giữ giới
Học rộng, nghe nhiều như biển lớn
Nên khéo tu học mọi phương tiện
Lại thường hóa sinh, dứt đầu thai
Đời đời qua lại chốn sinh tử
Thường luôn nhớ nghĩ đến chánh pháp.
Nơi mỗi chốn sinh luôn gặp Phật
Cùng chúng Hiền thánh đều đến hội
Thường sinh tâm chán lìa năm dục
Nên đối pháp Phật tin, xuất gia
Liên nơi nhận thức đạt lợi lạc
Cũng được thêm lợi, nêu khó hết
Đó là mọi công đức Đại sĩ
Nếu muốn tán dương thật vô cùng.
Nếu có nữ nhân đem lòng tin
Nghe Bồ-tát rất trang nghiêm ấy
Vĩnh viễn chẳng còn mang thân nữ
Quyết vì chúng sinh quy kính đạo
Nếu có nam tử cùng nữ nhân
Được nghe tên hiệu, tâm hoan hỷ
Phát nguyện muốn thấy Bồ-tát đó

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thân hết, mạng chung liền vãng sinh.
Nếu mọi chúng sinh cả nam nữ
Nghe công đức lớn của Bồ-tát
Nên đem tâm tịnh để tin vui
Liền được Bất thoái chuyển Bồ-đề.
Nếu có chúng sinh vào cõi pháp
Được nghe danh hiệu Bồ-tát ấy
Người đó tuy chẳng được Phật đạo
Cũng được vô lượng các công đức.
Như có cây thuốc tên Hỷ kiến
Chữa được trăm ngàn bệnh chúng sinh
Cả vùng quanh rộng đến do-tuần
Lửa tai vạ dữ chẳng thiêu đốt.
Nếu loài trùng độc vào thân ấy
Khí độc tức thì đều tiêu hết
Nếu nghe cây ấy khí thơm xông
Sâu muộng liền dứt, thân tâm an
Thân, rễ, cành, lá cùng hoa, trái
Vắng lặng, lia dứt mọi tạo tác
Mà thế lực ấy thật diệu dụng
Thầy tiêu diệt hết mọi độc hại.
Cây ấy từ xa trừ các bệnh
Hướng chi chọn lấy thân, rễ dùng
Bậc Đại Bồ-tát cũng như thế
Mười phương nghe tên, làm Phật sự
Hướng được mắt thấy, thêm cúng dường
Gần gũi hỏi han giải mọi nghi.”
Bấy giờ, Phật hiện làm A-nan
Liền lại cung kính hỏi Thế Tôn:
“Như chỗ Phật nói Đại Bồ-tát
Chỉ cần nghe tên, làm Phật sự
Thế giới Ta-bà có hay chẳng?
Kính mong Thế Tôn chỉ dạy rõ.”
Phật dạy: “Thân ta đâu sống mãi
Nay chúng sinh ấy phước đức mỏng
Chư Phật Bồ-đề ắt khó tin
Mọi lời Như Lai nêu thâm diệu
A-nan nên biết, có Bồ-tát
Hiện đang ở trong chúng hội này
Chư Bồ-tát ấy thầy trang nghiêm
Mười phương chư Phật khen chẳng hết
A-nan hãy xem Bát-đà-bà
Lại như Bảo Tích pháp báu chứa
Đạo sư bậc trí cùng Tinh Đắc
Và Bà-la-môn Na-la-đạt

Lại xem Đế Đức thiện Tỳ-kheo
Bà-lâu-na Thiên, Bà-la-na
Cũng xem đại Tỳ-kheo Thiện Lực
Hạnh nguyện các vị khó nghĩ bàn
Chư Bồ-tát ấy là chân thật
Đều phát đại nguyện trang nghiêm lớn
Nếu có người thấy hãy được lợi
Hướng lại gần gũi, được chỉ dạy
Nếu có chúng sinh được trông thấy
Hoặc lại được nghe đến tên, hiệu
Ắt nơi Phật đạo dứt mọi nghi
Luôn chẳng bị lạc các nẻo ác
Thường siêng năng cùng dốc tinh tấn
Nên khéo tu tập chân trí tuệ
Luôn được an trụ giữ tịnh giới
Hội nhập an lạc Vô thượng thừa
A-nan, trong khắp mười phương cõi
Chư Phật Thế Tôn nơi hiện tại
Đều cùng ngợi khen Bồ-tát ấy
Chỗ phát đại thệ nguyện trang nghiêm
Tán dương tên hiệu bao người nghe
Khiến mọi Bồ-tát sinh tâm quý
Đều muốn được thấy Phật Thích-ca
Cùng đủ hết bậc trang nghiêm đó
Tức thì chư Phật đều ưng thuận
Các vị lễ Phật và đi quanh
Hốt nhiên biến khỏi cõi Phật ấy
Thấy cùng đi tới cõi Ta-bà
Nghe Bồ-tát ấy đầy đủ nguyện
Nơi đạo Vô thượng thêm tinh tấn
Như Lai liền thọ ký đạo quả
Quốc độ, thọ mạng, hiệu như thế
Trải qua vô lượng, vô số kiếp
Chỗ có nhân duyên nghiệp chẳng lành
Do từ nhân duyên tạo nghiệp đó
Cùng ta sinh nơi cõi uế trược
Ta nay tuy đạt đạo Vô thượng
Nhưng chẳng vui thấy đời vị lai
Sẽ có hạng Tỳ-kheo phá giới
Tánh nóng, miệng ác, lời thô dữ
Chư Bồ-tát ấy nghe việc đó
Mà thêm tinh tấn dốc trang nghiêm
Nơi cảnh đói khát bố thí lớn
Lúc pháp sắp hoại, nêu chánh pháp
Nay nên trước Phật phát nguyện rằng:

“Ta sẽ vì pháp Vô thượng đạo
Trong đời xấu ác đáng sợ sau
Chẳng tiếc thân mạng, lợi chúng sinh.”
Chỉ mỗi phát nguyện đã là khó
Hướng chi thành tựu được đại nguyện.
Những kinh như vậy cùng người thọ
Nơi cõi đời ác bị khinh rẻ
A-nan xem cõi điên đảo ấy
Nghe chut kinh pháp đó như thế
Trong ấy liền sinh tưởng phi pháp
Đều cho pháp ấy chẳng Phật thuyết
Dùng nẻo giác ngộ cúng dường ta
Mà thành đạo nghiệp duyên phá pháp
Cõi hỗn trược xấu ác như thế
Ai người kham chịu trụ trong ấy?
Người ấy theo Phật nghe lời nọ
Tức thì buồn thương rơi nước mắt
Nhớ Phật bao kiếp từng tu tập
Pháp ấy làm sao tan diệt được?
Thời các kẻ học, sinh tâm chán
Biết pháp hữu vi tướng không định
Hãy tinh tấn như cứu lửa cháy
Dứt lậu, đạt Niết-bàn vô dư
Chư Thiên, Thần nghe trong cõi ác
Chánh pháp bị diệt đều lo buồn
Chúng ta thà hôm nay mạng chung
Chớ thấy lúc chánh pháp bị hoại
Chúng ta nay thấy như Thế Tôn
Bậc Vô úy nêu pháp thí lớn
Các vị thầy cùng chiêm ngưỡng Phật
Nghe giảng pháp thâm diệu vô ngại
Lại thấy chư Tỳ-kheo tu thiền
Định, Tuệ, thần thông thấy rõ ráo
Nơi đời ác pháp hoại sau này
Chư Thánh hiền ấy khó gặp lại.
Hàng Tỳ-kheo xấu càng đông đảo
Bậc giữ giới tịnh không uy thế
Cũng chẳng được đến chốn tháp miếu
Chư Thiên, thần hết mực buồn thương
Đều buông lời thở than, lo lắng
Phật pháp hủy diệt thật đáng tiếc!
Phật vì cứu đời tu khổ hạnh
Mà kẻ xấu ác lại khinh phá!
Tự cùng bè nhóm và bạn thân
Phỉ báng người lành sinh tội lỗi

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Tự bảo Phật là thầy chúng mình
Mà trái ý Phật, diệt chánh pháp
Cùng thanh tín nữ tạo nhân duyên
Lại buộc thê ước đồng sự nghiệp
Chung lòng hủy báng chánh pháp ta
Đối với Phật pháp tâm chẳng kính
Đám người ác ấy hủy Tam bảo
Làm chur Hiền thánh phải xa lìa
Như trâu dữ sống, sừng nhọn hoắc
Ắt làm mọi người phải lẩn tránh.
Bấy giờ Tỳ-kheo nơi đời ác
Mà lại chê cười kẻ tu thiện
Đời sau sẽ có kẻ điên đảo
Nên sinh chán lìa, chớ phóng dật
Nơi Phật pháp luôn luôn tinh tấn
Chớ thấy đời hỗn trước như vậy
Chớ nên gặp gỡ hạng người đó
Khổ não càng thêm nếu gần họ.”*

